

DIJOUS, 22 DE GENER DE 2015 — 20 h
ONCA al Palau — Petit Palau

Concert núm.1
El classicisme simfònic

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Orquestra Nacional Clàssica d'Andorra
Daniel Ligorio, piano
Gerard Claret, concertino director

ONCA
FUNDACIÓ

El classicisme simfònic

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

31'

Simfonia núm. 40, en Sol menor, KV 550

(revisió de Peter R. Lichtenthal)

Molto allegro

Andante

Menuetto: Allegretto

Allegro assai

Ludwig van Beethoven (1770-1827)

28'

Concert per a piano i orquestra núm. 1, en Do major, op. 15

Allegro con brio

Largo

Rondo. Allegro scherzando

Proper concert

DIJOURS, 26.02.15 — 20.00 h — PETIT PALAU

—

ONCA estrena

Orquestra Nacional Clàssica d'Andorra

Gerard Claret, concertino director

Sara Cubarsi, violí

Obres de Samuel Barber, Bernat Vivancos,
Philip Glass

Comentaris del programa

Dosis de música

Mai no sabrem del cert si Mozart i Beethoven es van conèixer quan aquest va viatjar a Viena per un breu període de temps la primavera de 1787. No hi ha documents que ho demostrin, però un dels biògrafs de Mozart, Otto Jahn, relata al segle XIX una trobada dels dos compositors sense esmentar-ne fonts. “*M’ho va comunicar a Viena una persona autoritzada*”, es limita a dir. Sí que sabem, però, que Beethoven admirava Mozart i que coneixia bé la seva *Simfonia núm. 40* (1788), de la qual va copiar 29 compassos en una llibreta d’esbossos que va fer servir d’inspiració per compondre el tercer moviment de la cèlebre *Cinquena Simfonia*. La complicitat entre els dos compositors plana en aquest concert en el qual escoltarem la més popular de les simfonies de Mozart, la número 40, de clara sensibilitat preromàntica, i el *Concert per a piano i orquestra núm. 1* (1795), que Beethoven va escriure amb un peu al passat, Haydn i Mozart, i un altre al futur.

Mozart va escriure la *Simfonia núm. 40* durant un període d’instabilitat econòmica i professional, amb les que porten els números 39 i 41, les últimes del seu catàleg. És la més dramàtica de les tres, “plena d’una alegria sinistra”, segons el musicòleg Juan Pedro Franze, que sobreposa “el Mozart “demoníac” a l’“angèlic”, en opinió de Pau Casals. Escoltarem la simfonia en una versió de cambra del compositor, metge i musicògraf hongarès Peter R. Lichtenthal, un admirador de Mozart que va transcriure en peces de cambra moltes de les seves obres. Lichtenthal creia en les virtuts guaridores de la música i en el seu llibre del 1807 *Der musikalische Arzt (El metge musical)* parla de “*dosis de música*”.

El número 1 no és el primer concert per a piano escrit per Beethoven. De fet, el que porta el número 2 és anterior, entre 1787 i 1789, però el compositor no en va quedar satisfet i el va retocar i publicar posteriorment. La carrera de Beethoven està lligada al piano, instrument del qual era un virtuós. Com Mozart i altres compositors intèrprets, sempre necessitava obres noves per a les seves actuacions i aquest concert va nodrir el seu repertori. D’acord amb el diccionari *The New Grove*, Beethoven el va interpretar per primer cop el 18 de desembre de 1795 a Viena i el va anar tocant fins que va deixar de ser una novetat, aleshores n’escriví un de nou i publicà el vell. La versió final és del 1800 i es va publicar el 1801. El concert comença amb una extensa i refinada introducció, un primer moviment llarg, un “Largo” vehement en el qual el piano és el protagonista absolut, i el clou un brillant moviment.

Lourdes Morgades, periodista especialitzada en música.

Biografies

Orquestra Nacional Clàssica d'Andorra

Gerard Claret, director artístic i concertino director

Va néixer l'any 1992 en el format d'orquestra de cordes i el violinista andorrà Gerard Claret n'és el concertino director. És gestionada per la Fundació ONCA, entitat formada pel Govern d'Andorra i la Fundació Crèdit Andorrà, que en són els patrons. L'any 2006 va iniciar les seves actuacions com a orquestra clàssica.

El 2003 signà un conveni de col·laboració amb el Teatre-Auditori Sant Cugat i l'Escola Municipal de Música Victòria dels Àngels, de Sant Cugat del Vallès. La temporada 2004-05, en col·laboració amb la Fundació Orfeo Català-Palau de la Música, inicià el cicle de concerts de cambra.

Ha estat dirigida per Menuhin, Ros Marbà, Vila, Conti, Brotons, Brophy i Colomer, entre d'altres. S'ha guanyat un lloc de prestigi en el panorama musical, amb actuacions per tot Europa.

Ha col·laborat amb solistes de prestigi, com Yepes, V. dels Àngels, Claret, Rampal, Arimany, Achúcarro, Bros, Nucci, Carreras, Sebök, Aragall, Barrueco, Veloso, Rinaldi, Hendricks, Núñez i Amaral, entre d'altres.

Ha enregistrat obres de Toldrà, Montsalvatge, Casals, Turina, Rodrigo, Manén, Lamote de Grignon, Guinovart i Rendine. Ha estrenat *Gemini* de Cervelló, *Tres reflexos sobre una pastoral d'hivern* de Montsalvatge i la *Simfonia núm. 2, "Andorrana"* de Rendine. El novembre del 2004 li fou atorgada la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya.

Daniel Ligorio

És considerat per la crítica i el públic com un dels pianistes de més projecció del panorama nacional. Segons l'opinió del crític Xavier Cester, amb motiu de la interpretació del *Concert de piano núm. 5* de Beethoven al Palau de la Música Catalana amb l'OBC, "*des de la inoblidable visita de Claudio Arrau no escoltàvem a Barcelona un Emperador pianísticament tan extraordinari*".

Els darrers anys ha intervingut en projectes importants, com l'enregistrament del *Concert per a piano i orquestra* de Joaquín Rodrigo, per a Naxos; l'estrena internacional, amb motiu del 50è aniversari de Joventuts Musicals d'Espanya, del *Concert per a dos pianos, "Juventus"* d'Antón García Abril; la gravació de la integral per a piano de Manuel de Falla i, pròximament, la integral dels *Trios* per a piano, violí i violoncel de Joaquín Turina, amb el Trio Arriaga, així com també un disc monogràfic de l'obra pianística de Gershwin, amb el segell Warner Classics.

Com a pianista o membre de diversos grups de cambra ha rebut nombrosos premis, que li han obert les portes d'importants gires de concerts tant a Europa com a Amèrica.

Ha col·laborat amb el Quartet Brodsky, Quartet de la Gewandhaus de Leipzig i Quartet de Praga, amb els directors Marcello Biotti, Robert King i Josep Pons, entre d'altres, i amb l'Orquestra Gulbenkian de Lisboa, les simfòniques de Sevilla, Màlaga, Còrdova, Galícia, de RTVE, Pablo Sarasate de Pamplona, etc.

Actualment prepara un enregistrament, per a Naxos, de *Trios americans*, així com una gira per promoure la seva darrera gravació de la integral per a piano de Manuel de Falla.

Patrons de l'ONCA:

Govern d'Andorra

Fundació
Crèdit Andorrà

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE EDUCACIÓN, CULTURA
Y DEPORTE

inaem

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat